

1

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

Ο ιερεύς· Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. (όταν λείπει ο ιερεύς λέμε «δι' ἐυχῶν των αγίων...») Ό Αναγνώστης· Άμήν.

Ο ιερεύς· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σώσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ΑΜΗΝ.

Ο Αναγνώστης· Άγιος ὁ Θεός, Άγιος Ἰσχυρός, Άγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ίλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Άγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἅφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ḥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ιερεύς· "Οτι Σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. (όταν λείπει ο ιερεύς λέμε «δι' ἐυχῶν των αγίων...»)

Ο Αναγνώστης· Άμήν.

Κύριε ἐλέησον (ιβ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν. Ψαλμὸς Δ' (4) 'Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνας με. Οἴκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἔως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος; Καὶ γνῶτε, ὅτι ἔθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὄσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεται μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν. Όργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἂ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε. Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον. Πολλοὶ λέγουσι· Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἔδωκας εὔφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.

Ἄπὸ καρποῦ σίτου, οἶνου καὶ ἔλαιου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπνώσω. "Οτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με. Ψαλμὸς ۶ (6) Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής είμι· θασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὄστα μου, καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἔως πότε; Ἐπίστρεψον, Κύριε, ἥψαι τὴν ψυχήν μου, σῶσον με ἔνεκεν τοῦ ἐλέους σου. "Οτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ἄδη τίς ἔξομολογήσεται σοι; Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω. Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὄφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἔχθροῖς μου. Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου. "Ηκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο. Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν πάντες οἱ ἔχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους. Ψαλμὸς ۱۲ (12) "Εως πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος; ἔως πότε ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; "Εως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου, ἡμέρας καὶ νυκτός; "Εως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἔχθρός μου ἐπ' ἐμέ; Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὁ Θεός μου. Φώτισον τοὺς ὄφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἴπη ὁ ἔχθρός μου· "Ισχυσα πρὸς αὐτόν. Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, ἐὰν σαλευθῶ· ἐγὼ δέ, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἥλπισα. Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίᾳ σου· ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὔεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου. (Καὶ πάλιν). Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὁ Θεός μου. Φώτισον τοὺς ὄφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἴπη ὁ ἔχθρός μου· "Ισχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Άλληλούϊα, Άλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός (3), (Μετανοίας (γ')), Κύριε, ἐλέησον (γ'), Δόξα... Καὶ νῦν... Ψαλμὸς ۲۴ (24) Πρὸς σέ, Κύριε, ἥρα τὴν ψυχήν μου· ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰώνα. Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἔχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν. Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς· τὰς ὄδοὺς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με. Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ σωτήρ μου· καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν. Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰώνος είσιν. Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς. Κατὰ τὸ ἔλεος σου μνήσθητί μου σύ, ἔνεκεν τῆς χρηστότητος σου, Κύριε. Χρηστὸς καὶ εὔθὺς ὁ Κύριος, διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὀδῷ. Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὄδοὺς αὐτοῦ. Πάσαι αἱ ὄδοι Κυρίου ἔλεος, καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. "Ενεκεν τοῦ ὄνοματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἔστι. Τίς

έστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὅδῳ ἢ ἡρετίσατο. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν. Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς. Οἱ ὄφθαλμοί μου διὰ παντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἔγώ. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἔξαγαγέ με. "Ιδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου. "Ιδε τοὺς ἔχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, καὶ ῥῦσαι με· μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἥλπισα ἐπὶ σέ. Ἀκακοί καὶ εὔθεις ἐκολλῶντο μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε. Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.(Ψαλμὸς Λ' (30)) Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰώνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαι με, καὶ ἔξελοῦ με. Κλῖνον πρός με τὸ οὓς σου, τάχυνον τοῦ ἔξελέσθαι με. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαι με. "Οτι κραταίωμά μου, καὶ καταφυγή μου εἴ σύ, καὶ ἔνεκεν τοῦ ὄνόματος σου ὀδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με. Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἥς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἴ ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε. Εἰς χεῖρας σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με, Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας. Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἥλπισα, ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἔλέει σου. "Οτι ἐπεῖδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου. Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἔχθρῶν, ἔστησας ἐν εύρυχώρῳ τοὺς πόδας μου. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὄφθαλμός μου, ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ γαστήρ μου. "Οτι ἔξέλιπεν ἐν ὄδύνῃ ἡ ζωή μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς. Ἡσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἴσχυς μου, καὶ τὰ ὄστα μου ἐταράχθησαν, Παρὰ πάντας τοὺς ἔχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου. Οἱ θεωροῦντες με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ, ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας. Ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός, ὅτι ἥκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβούλεύσαντο. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα· εἴπα· Σὺ εἴ ὁ Θεός μου ἐν ταῖς χερσὶ σου οἱ κλῆροί μου. Ῥῦσαι με ἐκ χειρὸς ἔχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με. Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλον σου, σῶσον με ἐν τῷ ἔλέει σου· Κύριε, μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε. Αἰσχυνθείησαν ἀσεβεῖς, καὶ καταχθείησαν εἰς ἄδου. Ἄλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἔξουδενώσει. Ως πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, ἥς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε. Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου

σου, ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων. Σκεπάσεις αύτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν. Εὔλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αύτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· Ἀπέρριψμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὄφθαλμῶν σου. Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὄσιοι αύτοῦ ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν. Ἄνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον. (*Ψαλμὸς Η΄ (90)*) Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἰ, καὶ καταφυγὴ μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ’ αὐτόν. “Οτι αὐτὸς ḥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αύτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αύτοῦ ἐλπιεῖς· ὅπλω κυκλώσει σε ἡ ἀληθεια αύτοῦ. Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας. Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὄφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει. “Οτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τὸν “Ὑψιστὸν ἔθου καταφυγήν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. “Οτι τοῖς Ἀγγέλοις αύτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα, “Οτι ἐπ’ ἐμὲ ἥλπισε, καὶ ḥύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρός με, καὶ εἰσακούσομαι αύτοῦ· μετ’ αύτοῦ είμι ἐν θλίψει, ἔξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου. Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός, (3) Κύριε, ἐλέησον (γ'). Δόξα... Καὶ νῦν... (Εἴτα τοὺς ἐφεξῆς Στίχους, χῦμα καὶ ἄνευ μέλους, εἴ ἔστιν ἐκτὸς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς· ἐν ταύτῃ δὲ ψάλλομεν αύτοὺς ἐξ ἐκατέρων τῶν Χορῶν, ἀργῶς καὶ μεγάλῃ τῇ φωνῇ. Ἀρχεται δὲ ὁ πρῶτος Χορὸς οὗτω), είς Ἡχον πλ. β'.

Μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός, γνῶτε ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε. “Οτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἐπακούσατε ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς. “Οτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.

Ισχυκότες ἡττᾶσθε. “Οτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἐὰν γὰρ πάλιν ίσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε. “Οτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ ἦν ἂν βουλὴν βουλεύσησθε, διασκεδάσει Κύριος. “Οτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ λόγον, ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν. “Οτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.

Τὸν δὲ φόβον ὑμῶν οὐ μὴ φοβηθῶμεν, οὔδ’ οὐ μὴ ταραχθῶμεν. “Οτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.

Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἡμῶν, αὐτὸν ἀγιάσωμεν, καὶ αὐτὸς ἔσται ἡμῖν φόβος. “Οτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ ἐὰν ἐπ’ αὐτῷ πεποιθὼς ᾖ, ἔσται μοι εἰς ἀγιασμόν. “Οτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ’ αὐτῷ, καὶ σωθήσομαι δι’ αὐτοῦ. “Οτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.

Ίδοὺ ἔγω καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. “Οτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.

Ο λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἵδε φῶς μέγα. “Οτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.

Οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ, καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς λάμψει ἐφ’ ἡμᾶς. “Οτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.

Οτι Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱός, καὶ ἐδόθη ἡμῖν. “Οτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.

Οὐ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὅμου αὐτοῦ. “Οτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ τῆς είρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον. “Οτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλης Βουλῆς Ἀγγελος. “Οτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.

Θαυμαστὸς σύμβουλος. “Οτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.

Θεὸς ἴσχυρός, Ἐξουσιαστής, Ἀρχων είρήνης. “Οτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.

Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰώνος. “Οτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι. “Οτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμην. “Οτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.

Μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός, γνῶτε ἔθνη καὶ ἡττάσθε· ὅτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.

(Καὶ εύθὺς ὁ Ἀναγνώστης τὰ παρόντα Τροπάρια (χῦμα)).

Τὴν ἡμέραν διελθών, εύχαριστῶ σοι, Κύριε, τὴν ἐσπέραν, αἴτοῦμαι, σὺν τῇ νυκτὶ ἀναμάρτητον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σῶσον με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι. Τὴν ἡμέραν παρελθών, δοξολογῶ σε, Δέσποτα· τὴν ἐσπέραν αἴτοῦμαι, σὺν τῇ νυκτὶ ἀσκανδάλιστον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σῶσον με.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Τὴν ἡμέραν διαβάς, ὑμνολογῶ σε, Ἅγιε· τὴν ἐσπέραν, αἴτοῦμαι, σὺν τῇ νυκτὶ ἀνεπίβουλον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σῶσον με.

(Εἶτα ψάλλουσιν ὁμοῦ οἱ δύο Χοροί,) εἰς Ἡχον πλ. β’.

Η ἀσώματος φύσις, τὰ Χερουβείμ, ἀσιγήτοις σε ὕμνοις, δοξολογεῖ.

Ἐξαπτέρυγα ζῶα, τὰ Σεραφείμ, ταῖς ἀπαύστοις φωναῖς σε, ὑπερυψοῖ.

Τῶν Ἀγγέλων τε πᾶσα ἡ στρατιά, τρισαγίοις σε ἄσμασιν, εύφημεῖ.

Πρὸ γὰρ πάντων ὑπάρχεις, ὁ ὧν Πατήρ, καὶ συνάναρχον ἔχεις, τὸν σὸν Υἱόν.

Καὶ ἰσότιμον φέρων, Πνεῦμα ζωῆς, τῆς Τριάδος δεικνύεις, τὸ ἀμερές.

Παναγία Παρθένε, Μήτηρ Θεοῦ, οἱ τοῦ Λόγου αὐτόπται, καὶ ὑπουργοί.

Προφητῶν καὶ Μαρτύρων, πάντες χοροί, ὡς ἀθάνατον ἔχοντες, τὴν ζωήν.

Ὑπὲρ πάντων πρεσβεύσατε, ἐκτενῶς, ὅτι πάντες ὑπάρχομεν, ἐν δεινοῖς.
Ἴνα πλάνης ῥυσθέντες, τοῦ πονηροῦ, τῶν Ἀγγέλων βοήσωμεν, τὴν ὥδην.

(Ο Άναγνώστης, χῦμα.)

Ἄγιε, Ἄγιε, Ἄγιε, Τρισάγιε Κύριε, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.

(Καὶ εὔθύς, τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.)

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὅμοούσιον τῷ Πατρί, δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὐ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἴς μίαν ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν. Όμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζῶνταν τοῦ μέλλοντος αἰώνος. Ἀμήν.

Ὕχος πλ. β'.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν (τρίς).

Πάσαι αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις τῶν ἀγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν (δίς).

Ἄγιε Ἰωάννη, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, καὶ Βαπτιστὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν (δίς).

Άγιοι ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες καὶ πάντες Ἅγιοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν (δίς).

Οσιοι, θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν, Ποιμένες, καὶ Διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν (δίς).

ΤΟΥ ΝΑΟΥ... (καὶ τῆς ημέρας αν εορτάζη)

Ἡ ἀγήττητος, καὶ ἀκατάλυτος, καὶ θεία δύναμις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς (δίς).

Οι Χοροί, ἐναλλάξ. Ο Θεός, ιλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς (τρίς). Ο β' Χορός. Καὶ ἐλέησον ἡμᾶς (ἄπαξ). Εἶτα, Τρισάγιον, Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, Κύριε, ἐλέησον (γ'), Δόξα... Καὶ νῦν... Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι σοῦ ἔστιν... (όταν λείπει ο ιερεύς λέμε «δι' ευχων των αγίων...»)
Ἐὰν μὲν τύχῃ Ἐορτή, λέγομεν τὰ τῆς ἑορτῆς Τροπάρια. Εἴ δὲ μή, ἡμέραν παρ' ἡμέραν, τὰ Τροπάρια ταῦτα.

.....
ΔΕΥΤΕΡΑ-ΤΕΤΑΡΤΗ Ἡχος β'.

Φώτισον τοὺς ὄφθαλμούς μου, Χριστὲ ὁ Θεός, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἴπῃ ὁ ἔχθρός μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα...Ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου, γενοῦ, ὁ Θεός, ὅτι μέσον διαβαίνω παγίδων πολλῶν, ῥύσαι με ἐξ αὐτῶν, καὶ σῶσον με, ἀγαθέ, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρόρησίαν, διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἴσχυει δέησις Μητρός, πρὸς εὔμενειαν Δεσπότου· μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν ἱκεσίας ἡ πάνσεμνος· ὅτι ἐλεήμων ἔστι, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν, σαρκὶ καταδεξάμενος.

.....
Γ'Ετερα Τροπάρια, ψαλλόμενα ἡμέραν παρ' ἡμέραν.ΤΡΙΤΗ-ΠΕΜΠΤΗ Ἡχος πλ. δ'.

Τῶν ἀοράτων ἔχθρῶν μου, τὸ ἄυπνον ἐπίστασαι, Κύριε, καὶ τῆς ἀθλίας σαρκός μου, τὸ ἄτονον ἔγνως, ὁ πλάσας με· διὸ εἰς χεῖρας σου, παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. Σκέπασόν με πτέρυξι τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἵνα μὴ ὑπνώσω εἰς θάνατον· καὶ τοὺς νοεροὺς ὄφθαλμούς μου φώτισον, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου· καὶ διέγειρόν με ἐν καιρῷ εύθέτῳ, πρὸς σὴν δοξολογίαν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρῖμα τῶν ἀγαπῶντων τὸ ὄνομά σου.

Ως φοβερὰ ἡ κρίσις σου, Κύριε, τῶν Ἀγγέλων παρισταμένων, τῶν ἀνθρώπων εἰσαγομένων, τῶν βίβλων ἀνεωγμένων, τῶν ἔργων ἐρευνωμένων, τῶν λογισμῶν ἔξεταζομένων· Ποία κρίσις ἔσται ἐν ἐμοί, τῷ συλληφθέντι ἐν ἀμαρτίαις; τίς μου τὴν φλόγα κατασβέσει; τίς μου τὸ σκότος καταλάμψει; εἰ μή, σύ, Κύριε, ἐλεήσεις με, ὡς φιλάνθρωπος;
Δόξα... Δάκρυά μοι δός, ὁ Θεός, ὡς πότε τῇ γυναικὶ τῇ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἀξίωσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ, τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, καὶ μῦρον εὐωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρὸν ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα· ἵνα ἀκούσω κάγὼ τῆς εύκταίας σου φωνῆς· Ἡ πίστις σου σέσωκε σε, πορεύου εἰς είρήνην.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Τὴν ἀκαταίσχυντον, Θεοτόκε, ἐλπίδα σου ἔχων, σωθήσομαι, τὴν προστασίαν σου κεκτημένος, Πανάχραντε, οὐ φοβηθήσομαι· καταδιώξω τοὺς ἔχθρούς μου, καὶ τροπώσομαι αὐτούς, μόνην ἀμπεχόμενος, ὡς θώρακα, τὴν σκέπην σου· καὶ τὴν παντοδύναμον βοήθειαν σου, καθικετεύων, βοῶ σοι· Δέσποινα, σῶσον

με ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ ἀνάστησόν με ἐκ ζοφώδους ὕπνου, πρὸς σὴν δοξολογίαν, δυνάμει τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.]

Tὸ Κύριε ἐλέησον (μ') Δόξα... Καὶ νῦν... Τὴν τιμιωτέραν... Ἐν ὄνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ ιερεύς Δι' εύχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν... Εἶτα τὴν ἐπομένην Εὔχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἐσπερινήν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν· καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμīν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἔξετάσεως. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ' ὑπνον ἡσυχίᾳ ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Άποστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου, εύδοκίᾳ καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, Ἄμην. Ὁ Αναγνώστης. Δεῦτε, προσκυνήσωμεν... (ἐκ γ') Μετανοίας (γ'), Εἶτα τοὺς Ψαλμούς.

Ψαλμὸς Ν' (50). Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οίκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλύνον με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντειές με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Άκουτεις μοι ἀγαλλίασιν καὶ εύφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὄστέα τεταπεινωμένα. Άποστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εύθες ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπί ἐμοῦ. Άπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεῦματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαι με ἔξ αἰμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ

γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίν σου. Ὄτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὄλοκαυτώματα οὐκ εύδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμένον, καρδίαν συντετριμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εύδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἴκοδομηθήτῳ τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰ καὶ ὄλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους. *Ψαλμὸς ΡΑ΄ (101) Κύριε*, είσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον σου ἀπ’ ἔμοῦ· ἐν ᾧ ἂν ἡμέρᾳ, θλίβωμαι, κλίνον πρός με τὸ οὔς σου. Ἐν ᾧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαι σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Ὄτι ἔξέλιπον ὥσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὄστά μου ὥσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν. Ἐπλήγην ὥσεὶ χόρτος, καὶ ἔξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου. Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὄστοῦν μου τῇ σαρκὶ μου, Ὦμοιώθην πελεκάνι ἐρημικῷ, ἔγενήθην ὥσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ. Ἡγρύπνησα, καὶ ἔγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος. Ὁλην τὴν ἡμέραν ὡνείδιζόν με οἱ ἔχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντες με κατ’ ἔμοῦ ὕμνυσον. Ὄτι σποδὸν ὥσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων. Ἀπὸ προσώπου τῆς ὄργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με. Αἱ ἡμέραι μου ὥσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν, κάγὼ ὥσεὶ χόρτος ἔξηράνθην. Σὺ δέ, Κύριε, είς τὸν αἰώνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνον σου είς γενεὰν καὶ γενεάν. Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αύτήν, ὅτι ἥκει καιρός. Ὄτι εύδόκησαν οἱ δοῦλοι σου τοὺς λίθους αύτῆς, καὶ τὸν χοῦν αύτῆς οἰκτειρήσουσι. Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου. Ὄτι οἴκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὄφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αύτοῦ. Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἔξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν. Γραφήτῳ αὕτῃ είς γενεὰν ἐτέραν· καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον. Ὄτι ἔξέκυψεν ἐξ ὕψους ἀγίου αύτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε. Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων. Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἰνεσιν αύτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αύτό, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὃδῷ ἴσχυος αύτοῦ. Τὴν ὄλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι. Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου. Κατ’ ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου είσιν οἱ οὐρανοί. Αύτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ίμάτιον παλαιωθήσονται. Καὶ ὥσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αύτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν είς τὸν

αἰῶνα κατευθυνθήσεται. Καὶ τὴν Εύχήν ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΜΑΝΑΣΣΗ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΟΥΔΑΙΑΣ (ο αναγνώστης ἡ οιερεύς)

Κύριε παντοκράτορε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἱακὼβ, καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν τοῦ δικαίου· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν σὺν παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῶν· ὁ πεδήσας τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ τοῦ προστάγματος, σου· ὁ κλείσας τὴν ἄβυσσον, καὶ σφραγισάμενος αὐτὴν τῷ φοβερῷ καὶ ἐνδόξῳ ὄνόματί σου· ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως σου· ὅτι ἄστεκτος ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου, καὶ ἀνυπόστατος ἡ ὄργὴ τῆς ἐπὶ ἀμαρτωλοῖς ἀπειλῆς σου, ἀμέτρητόν τε καὶ ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου. Σὺ γὰρ εἶ Κύριος ὑψιστος, εὔσπλαγχνος, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίας ἀνθρώπων. Σύ, Κύριε, κατὰ τὸ πλήθος τῆς χρηστότητος σου ἐπηγγείλω μετάνοιαν, καὶ ἄφεσιν τοῖς ἡμαρτηκόσι σοι, καὶ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου ὥρισας μετάνοιαν ἀμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν. Σὺ οὖν, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις, τῷ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἱακὼβ, τοῖς ούχ ἡμαρτηκόσι σοι, ἀλλ’ ἔθου μετάνοιαν ἐπ’ ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ, διότι ἡμαρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμμου θαλάσσης. Ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, Κύριε· ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ εἴμι ἄξιος ἀτενίσαι, καὶ ἵδεῖν τὸ ὑψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν μου, κατακαμπτόμενος πολλῷ δεσμῷ σιδηρῷ, εἰς τὸ μὴ ἀνανεῦσαι τὴν κεφαλήν μου, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις, διότι παρώργισα τὸν θυμὸν σου, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον σου ἐποίησα, μὴ ποιήσας τὸ θέλημα σου, καὶ μὴ φυλάξας τὰ προστάγματα σου. Καὶ νῦν, κλίνω γόνυ καρδίας, δεόμενος τῆς παρὰ σοῦ χρηστότητος. Ἡμάρτηκα, Κύριε, ἡμάρτηκα, καὶ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω· ἀλλ’ αἴτοῦμαι δεόμενος· Ἄνες μοι, Κύριε, ἄνες μοι, καὶ μὴ συναπολέσῃς με ταῖς ἀνομίαις μου, μηδὲ εἰς τὸν αἰώνα μηνίσας τηρήσῃς τὰ κακά μοι, μηδὲ καταδικάσῃς με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς· διότι σὺ εἶ Θεός, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ ἐν ἐμοὶ δείξεις πᾶσαν τὴν ἀγαθωσύνην σου· ὅτι ἀνάξιον ὅντα, σώσεις με κατὰ τὸ πολὺ ἔλεος σου, καὶ αἰνέσω σε διὰ παντὸς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου. “Οτι σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἔστιν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τρισάγιον, Μετανοίας (γ') Δόξα... Καὶ νῦν... Παναγία Τριάς... Κύριε ἐλέησον (γ') Δόξα... Καὶ νῦν... Πάτερ ἡμῶν... Οτι σοῦ ἔστιν... (όταν λείπει ο ιερεύς λέμε «δι' ευχων των αγίων...»)

Καὶ ψάλλομεν, πραείᾳ τῇ φωνῇ, τὰ Κατανυκτικὰ ταῦτα τροπάρια. Ἡχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἀμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν, μὴ ὄργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν,

ώς εὔσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἔχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν... Τῆς εὔσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὔλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν· ἡσυσθείημεν διά σου τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν. Κύριε, ἔλεησον (μ'). Δόξα... Καὶ νῦν...Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ Ιερεύς· Δι' εύχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ὁ Ἀναγνώστης Ἄμην. Ὁ Ιερεύς, τὴν Εύχήν

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεύμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἀμαρτωλόν· καὶ οἵς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσον με τὸν ἀνάξιον δοῦλον σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, Ἄμην. Ὁ Ἀναγνώστης. Δεῦτε προσκυνήσωμεν... (γ'), Μετανοίας (γ'), Εἴτα τοὺς ψαλμούς· Ψαλμὸς ΞΘ' (69) Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὄπισω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὖγε, εὖγε. Ἅγαλλιάσθωσαν καὶ εύφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός. Καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός· Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός είμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι. Βοηθός μου καὶ βύστης μου εἰς σύ, Κύριε, μὴ χρονίσης. Ψαλμὸς PMB' (142) Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. "Οτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰώνος, καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἔξελιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὄμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπί σοὶ ἥλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εύθειᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔξαξεις ἐκ

θλίψεως τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλέει σου ἔξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἔγὼ δοῦλός σου είμι.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς είρηνη, ἐν ἀνθρώποις εὔδοκίᾳ. ‘Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἄγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. “Οτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην. Καθ’ ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰώνα καὶ εἰς τὸν αἰώνα τοῦ αἰώνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγεννήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεά. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι. Κύριε, πρός σε κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. “Οτι παρὰ σοί πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὄψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτη ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰώνας. Ἄμην. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰώνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

(κανων, ΘΕΟΤΟΚΑΡΙΟΝ Ἡ ΑΠΟ ΤΟ ΤΡΙΩΔΙΟ)

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Τροπαρίων τοῦ Κανόνος.]

‘Ο Αναγνώστης· Τρισάγιον, Δόξα... Καὶ νῦν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ἐλέησον (γένεσις) Δόξα... Καὶ νῦν... Πάτερ ἡμῶν... ‘Ο Ιερεύς· “Οτι σοῦ ἐστιν... (όταν λείπει ο ιερεύς λέμε «διέσυχων των αγίων...»)

Καὶ ψάλλομεν τὸ ἐπόμενον Τροπάριον μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἦχος πλ. βέβαιος. (θυμιάζουμε)

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ· ἄλλον γὰρ ἔκτός σου βοηθόν,
ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν. Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αίνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις αὐτοῦ· αίνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Κύριε τῶν Δυνάμεων...

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείας αὐτοῦ· αίνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλήθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Κύριε τῶν Δυνάμεων...

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος· αίνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. Κύριε τῶν Δυνάμεων...

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αίνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ. Κύριε τῶν Δυνάμεων...

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὔήχοις· αίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Κύριε τῶν Δυνάμεων...

Εἶτα ὁ πρῶτος Χορός. Αίνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις αὐτοῦ.

Ο δεύτερος Χορός. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. *Kai πάλιν οἱ δύο Χοροὶ ὁμοῦ, ἀργότερον.* Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ· ἄλλον γὰρ ἔκτός σου βοηθόν, ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν. Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο Αναγνώστης. Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι. Κύριε, εἰ μὴ τοὺς Ἅγιους σου εἴχομεν πρεσβευτάς, καὶ τὴν ἀγαθότητα σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν, Σῶτερ, ὑμνῆσαι σε, ὃν εὔλογοῦσιν ἀπαύστως Ἅγγελοι; Καρδιογνῶστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Kai νῦν... Θεοτοκίον. Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν, Θεοτόκε, πταισμάτων· πρὸς σὲ κατέφυγον, Ἅγνη, σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχήν, καὶ πρέσβευε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναι μοι τὴν ἄφεσιν, ὃν ἐπραξα δεινῶν, μόνη εὔλογημένη.

Kai ψάλλει ὁ α' Χορός, τό· Παναγίᾳ Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπης με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, μὴ καταπιστεύσῃς με, ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Kai ὁ β' Χορός Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, είς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Eἶτα τὸ Κύριε, ἐλέησον (μ'), καὶ τὴν εύχὴν ταύτην. Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν· Αὕτος, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου· τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ἥψαται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἄγιοις σου Ἅγγέλοις, ἵνα, τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι, καὶ ὀδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης· ὅτι εὔλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

Κύριε ἔλέησον, Κύριε ἔλέησον, Κύριε ἔλέησον. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην. Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν όνόματι Κυρίου, εὔλογησον Πάτερ. Ὁ Ιερεύς. ‘Ο Θεὸς οἴκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας. Εἴθ’ οὕτω, λέγομεν καθ’ ἑαυτοὺς καὶ ἔνα στίχον τῆς Εὔχῆς τοῦ Όσίου Ἐφραίμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄρâν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἰ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἐτέρας μικρὰς ιβ' λέγοντες καθ' ἐκάστην, τὸ ὁ Θεός ἵλασθητι μοι τῷ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με, καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ τὸν τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὔχῆς.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄρâν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἰ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Μεθ' ἦν· Τρισάγιον, Παναγία Τριάς... Πάτερ ἡμῶν... “Οτι σοῦ ἐστιν... (όταν λείπει ο ιερεύς λέμε «δι' ευχῶν τῶν αγίων...»)

‘Ο α΄ ψάλτης. Κύριε, ἐλέησον (ιβ') καὶ σῶσον καὶ βοήθησον ἡμᾶς Παναγία Παρθένε. Εἶτα τὰς ἐπομένας Εὔχας. Εὔχὴ εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον. (Ποίημα Παύλου Μοναχοῦ Μονῆς τῆς Εὔεργέτιδος)

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνὴ Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ παραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια· ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον· μὴ βδελύῃ με τὸν ἀμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἐμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου, ρᾳθυμίᾳ γνώμης, δοῦλον γενόμενον· ἀλλ’ ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ρυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρρησίᾳ χρωμένη δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξῃ κάμοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος, καὶ παριδῶν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ συμπαθῆς καὶ φιλάγαθος· ἐν μὲν

τῷ παρόντι βίᾳ θερμὴ προστάτις καὶ βιοθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἔφόδους ἀποτειχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν καθιδηγοῦσα με, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἔξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὅψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὔτῆς ἀπελαύνουσα· ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰώνιου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἡς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως· χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ο β' ψάλτης. Εύχὴ ἑτέρα εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. (Ποίημα Ἀντιόχου μοναχοῦ τοῦ Πανδέκτου)

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὑπονον ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὑπονου τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα. Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὄλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμησον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὑπονον ἐλαφρὸν καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἐαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ εύλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ὑπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εύλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεύμα τὸ ἄγιον, Τριάς ἀγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σε ἀνατίθημι, Μήτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

[*Κατὰ τὴν πρώτην ἐβδομάδα τῶν Νηστειῶν [ἀπὸ τῆς Δευτέρας (Καθαρᾶς)] εύθὺς ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει, ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης, τὸ τῆς ἡμέρας Εὐαγγέλιον [τῆς Παννυχίδος].*]

.....
 Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.
 Κατὰ τὴν πρώτην ἐβδομάδα τῶν Νηστειῶν [ἀπὸ τῆς Δευτέρας (Καθαρᾶς)] εύθὺς ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει, ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης, τὸ τῆς ἡμέρας Εὐαγγέλιον [τῆς Παννυχίδος].

ὁ Ἱερεὺς

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως... κ.λ.π.

ΤΗΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ ΤΗΣ Α΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ἘΚ τοῦ κατὰ Λουκᾶνκα΄ 8 – 36

Εἶπεν ὁ Κύριος· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὄνόματί μου λέγοντες ὅτι ἔγώ είμι καί ὁ καιρὸς ἥγγικε. μὴ οὖν πορευθῆτε ὡπίσω αὐτῶν. ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὔθέως τὸ τέλος. τότε ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, σεισμοί τε μεγάλοι κατὰ τόπους καὶ λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσονται, φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ' ούρανοῦ μεγάλα ἔσται. πρὸ δὲ τούτων πάντων ἐπιβαλούσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέτε οὖν εἰς τὰς καρδίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἔγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἢ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἔξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θρὶς ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην ὑπὸ στρατοπέδων τὴν Ἱερουσαλήμ, τότε γνῶτε ὅτι ἥγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὅρη, καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκχωρείτωσαν, καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν, ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὗταί εἰσι τοῦ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα. ούαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἔχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ τότε ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὄργὴ τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρας, καὶ αἱχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη, καὶ Ἱερουσαλήμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ ἔθνων ἄχρι οὗ πληρωθῶσι καιροὶ ἔθνων. Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἄστροις, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἔθνων ἐν ἀπορίᾳ ἥχούσης θαλάσσης καὶ σάλου, ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οίκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν ούρανῶν σαλευθήσονται. καὶ τότε ὄψονται τὸν οὐλὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν. Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς· Ἰδετε τὴν συκῆν καὶ πάντα τὰ δένδρα. ὅταν προβάλωσιν ἥδη, βλέποντες ἀφ' ἐαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἥδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἔστιν· οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἔως ἂν πάντα γένηται. ὁ ούρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. Προσέχετε δὲ ἐαυτοῖς μήποτε βαρηθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ αἴφνιδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῆ ἡ ἡμέρα ἐκείνη· ὡς παγὶς γὰρ ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. ἀγρυπνεῖτε οὖν ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι ἵνα καταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ οὐλοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

ὸ α' χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. **ὸ Ἱερεὺς:** Εἱρήνη πᾶσι.

Ο Ἱερεύς· Εἱρήνη πᾶσι. Ο Χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου. Ο Ἱερεύς· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. Ο Χορός· Σοί, Κύριε. Καὶ ἡμῶν κεκλιμένων, λέγει εὔθύς, ὁ Ἱερεύς·

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὄσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ Ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελούμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἅγίων, Εὔπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν, (ΑΜΗΝ) Δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν, (ΑΜΗΝ) Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. (ΑΜΗΝ) Ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἔχθρὸν καὶ πολέμιον, (ΑΜΗΝ) Εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Εἴθ ὅτι ποιήσας ὁ Προεστῶς μετάνοιαν ἐπὶ γῆς λέγει τοῖς ἀδελφοῖς· Εὔλογεῖτε, Πατέρες ἄγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἀμαρτωλῷ. Καὶ οἱ ἀδελφοί· Ὁ Θεὸς συγχωρήσαι σοι, Πάτερ ἄγιε. Ὁ Ἀναγνώστης· Δόξα... Καὶ νῦν... Κύριε, ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἄγιε εὐλόγησον.

[Καὶ ἄρχονται οἱ ἀδελφοὶ ἀνὰ δύο, εἰς ἕξ ἑκατέρου Χοροῦ κατὰ τάξιν, ποιεῖν τὸ αὐτό, καὶ αἵτεῖσθαι, καὶ λαμβάνειν συγχώρησιν, μέχρις ἂν πληρωθῶσιν ἄπαντες.]

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει (ἀποκρινομένων ἡμῶν τὸ Κύριε ἐλέησον, συνεχῶς).

Εὔξωμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Υπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν.

Υπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. (ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΑΥΤΗΣ...ΜΟΝΑΧΗΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΕΙΑΣ ΑΥΤΗΣ)

Υπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.

Υπὲρ εὔοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Υπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Υπὲρ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Υπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Υπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Υπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Υπὲρ τῶν ἐν θαλάσσῃ (καλῶς) πλεόντων.

‘Υπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὔξώμεθα καὶ ὑπὲρ εύφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν Ὁρθοδόξων.

Μακαρίσωμεν τοὺς εύσεβεῖς ἄρχοντας, τοὺς ὁρθοδόξους

Ἄρχιερεῖς. Τοὺς κτίτορας τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας (ΜΟΝΗΣ)

ταύτης, τοὺς γονεῖς ἡμῶν καὶ διδασκάλους καὶ πάντας τοὺς
προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν τοὺς ἐνθάδε
εύσεβῶς κειμένους, καὶ τοὺς ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξους.

(Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαισαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν ἐνθάδε εύσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων).

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον,
Κύριε ἐλέησον.

[Καὶ λαμβάνουσι πάντες συγχώρησιν παρὰ τοῦ Προεστῶτος ἥ τοῦ Ἱερέως,
ἀσπαζόμενοι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ.]

Ἐφ ὅσον δὲ γίνεται ὁ ἀσπασμός, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ β' Χοροῦ.

.....
Τῇ μὲν Δευτέρᾳ, Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ ἐσπέρας·

‘Ήχος β'. ‘Οτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων προστατεύεις, Ἄγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει τῇ
κραταιᾷ σου χειρί· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἀμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν
κινδύνοις καὶ θλίψειν, ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ¹
πταισμάτων, πολλῶν. Μῆτερ τοῦ Θεοῦ Ύψιστου, ὅθεν σοι
προσπίπτομεν· Ψύσαι πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

.....
Τῇ δὲ Τρίτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ ψάλλεται, τό·

‘Ήχος α'.

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὁδυρομένη
ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως (πάσχεις) θνήσκεις; πῶς τῷ
ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με,
Εὔεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

.....
‘Ο Ἱερεὺς ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ μεθ' ὑποκλίσεως, ἐπιλέγει·
Δί' εὔχῶν τῶν Ἅγιων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ
Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Οἱ Ἀναγνώστης Ἀμήν.

Οὗτος ὁ τύπος καὶ ἡ τάξις τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου ὄφείλει γίνεσθαι κατὰ
πᾶσαν τὴν ἀγίαν καὶ μεγάλην Τεσσαρακοστὴν μέχρι τῆς Μεγάλης Τρίτης
ἐσπέρας, ἔξαιρουμένων τῶν Εὐαγγελίων, ἅτινα μόνον διὰ τὴν α'
ἐβδομάδα εἰσὶν ὡρισμένα· τῇ δὲ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ καὶ τῇ Μεγάλῃ Τρίτῃ
ἐσπέρας, ἀντὶ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ Τριώδια τοῦ
Ἀποδείπνου, καὶ εἰς τὸ τέλος τό, «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ... ». Οἱ ἐν
τοῖς Ἱεροῖς Μοναστηρίοις καὶ Ἡσυχαστηρίοις λαβόντες συγχώρησιν ἀπὸ

τοῦ Προεστῶτος, ἀπέρχονται ἐν τοῖς κελλίοις αὐτῶν ἔνθα λέγουσι καὶ τὴν Εὔχὴν ταύτην.

Τοῖς μισοῦσι καὶ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς συγχώρησον· Κύριε, τοῖς ἀγαθοποιοῦσιν ἀγαθοποίησον· τοῖς ἀδελφοῖς καὶ οἰκείοις ἡμῶν, χάρισαι τὰ πρὸς σωτηρίαν αἴτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον· τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, καὶ ἵασιν δώρησαι· τοὺς ἐν θαλάσσῃ κυβέρνησον· τοῖς ἐν ὁδοιπορίαις συνόδευσον· τῷ Βασιλεῖ συμμάχησον· τοῖς διακονοῦσι, καὶ ἐλεοῦσιν ἡμᾶς, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν δώρησαι· τοῖς ἐντειλαμένοις ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὕχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν, συγχώρησον καὶ ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Μνήσθητι, Κύριε, πάντων τῶν προκεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ἀνάπauσον αὐτούς, ἔνθα ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν αἰχμαλώτων, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς ἀπὸ πάσης περιστάσεως. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ δὸς αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἴτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ ἀμαρτωλῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου καὶ φώτισον ἡμῶν τὸν νοῦν τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως σου καὶ ὀδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρός, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἅγιων· ὅτι εύλογητὸς εἶ, εἰς πάντας τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.